

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง

อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน

จังหวัดเชียงราย 57110

โทรศัพท์ 053-180-022

โทรสาร 053-180-021

ประชากร

26,837 คน

(ชาย 13,052 คน หญิง 13,785 คน)

พื้นที่

220 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 20 หมู่บ้านหลัก

25 หมู่บ้านบริวาร)

รายได้

52,269,694.7 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

71,302,897.47 บาท

คณะผู้บริหาร*

นายทัต วังเมือง

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง

สัดส่วนสมาชิกสภา*

ชาย จำนวน - คน

หญิง จำนวน - คน

* อยู่ระหว่างการเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ได้รับการยกฐานะจาก สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อปี พ.ศ. 2539 มีประชากร 26,867 คน ครอบคลุมพื้นที่ 220 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่บ้านหลัก 20 หมู่บ้าน และ หมู่บ้านบริวาร 25 หมู่บ้าน

วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ป่าตึง คือ “มุ่งแก้ปัญหาทุกชนชั้น บริการ ให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ พัฒนาคุณภาพชีวิตให้มั่นคง สู่เศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน” มีพันธกิจ 11 ประการ ได้แก่

1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร ในการพัฒนาท้องถิ่นสร้างกระบวนการกิจกรรม ที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง

- 2) ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว
- 3) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตร
- 4) ส่งเสริมการศึกษา
- 5) ส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชนตามหลักศาสนา
- 6) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- 7) บำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
- 8) ป้องกัน ระวังโรคติดต่อการส่งเสริมอนามัยครอบครัว
- 9) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 10) ยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล
- 11) จัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้านการจราจร

หลักการทำงานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงคือ เสียงทุกเสียงของชาวตำบลป่าตึงต้องถูกรับฟัง เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาความเดือดร้อนและตอบสนองความต้องการของประชาชน ให้ประชาชนทุกคนอยู่ดีกินดี ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ลักษณะเด่นของตำบลป่าตึง คือ มีประชากร 9 ชาติพันธุ์กระจายตัวอยู่บนพื้นที่ราบและพื้นที่สูง ความหลากหลายทางชาติพันธุ์และภูมิประเทศดังกล่าวส่งผลให้ความต้องการของประชาชนมีความแตกต่างหลากหลาย และมีความท้าทายในการเข้าถึงประชาชนทุกพื้นที่ โดยเฉพาะประชาชนในหมู่บ้านบนพื้นที่สูงและหมู่บ้านบริวารบนพื้นที่ห่างไกล ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงต้องพยายามพัฒนาการทำงานและการให้บริการที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ และตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม ซึ่งการทำงานร่วมกับเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ถือเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการทำงานร่วมกับเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงมีหลักการทำงานที่เน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมระหว่างองค์กรเครือข่าย รวมถึงสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคประชาชน ทำให้องค์กรเครือข่ายทั้งหมดปรับบทบาทการทำงานเพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกันคือความสุขของประชาชนในตำบลป่าตึง

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการส่งเสริมเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลนาป่าตึง ได้แก่

โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยการสร้างฝายมีชีวิต

โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยการสร้างฝายมีชีวิต มีที่มาจากปัญหาภัยแล้งช่วงฤดูร้อนและน้ำป่าไหลหลากช่วงฤดูฝน ที่เป็นผลมาจากการทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่องโดยปราศจากการอนุรักษ์ฟื้นฟูและไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำภายในป่า ทำให้ต้นไม้ในป่าล้มตาย และประชาชนตำบลป่าตึงขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภคในช่วงฤดูแล้ง สวนทางกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของประชาชนในพื้นที่

เพื่อแก้ปัญหานี้ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงจึงริเริ่มโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยการสร้างฝายมีชีวิต ขึ้นมา โดยจุดประสงค์ของโครงการนี้ คือการฟื้นฟูระบบนิเวศให้มั่นคงยั่งยืนและมีคุณภาพ โดยการผสมผสานเทคนิควิทยาศาสตร์พื้นบ้าน จารีตประเพณี ศักยภาพ องค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างฝายและการสร้างจิตสำนึก หวงแหน และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่นของตำบลป่าตึง และมีเป้าหมายสำคัญคือ การสร้างป่าขนาดใหญ่บริเวณเทือกเขาชายแดนไทย-พม่าในพื้นที่ตำบลป่าตึง

การดำเนินโครงการดังกล่าวเริ่มขึ้นจากการประชุมของประชาชนตำบลป่าตึงเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการสร้างฝายมีชีวิต รวมถึงเสนอแนวทางการร่วมดำเนินโครงการกับองค์กรอื่นๆ ซึ่งมติของประชาคมที่ได้คือ ให้นำหน่วยงานราชการทำหน้าที่ถ่ายทอดองค์ความรู้และสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานบางส่วน ส่วนชุมชนจะเป็นผู้สนับสนุนวัสดุในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ ดิน หิน ฯลฯ และแรงงานในการสร้างฝาย

หลังจากได้รับมติจากประชาคมแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงได้เชิญองค์กรต่างๆ ที่มีความรู้ในการสร้างฝายมีชีวิตให้มาร่วมดำเนินงานในฐานะเครือข่าย โดยได้ขอความอนุเคราะห์บุคลากรจากสถาบันอาชีวศึกษา สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย มาถ่ายทอดความรู้ในการสร้างฝายมีชีวิตให้แก่ผู้นำชุมชนและประชาชน รวมถึงสำรวจและประเมินสภาพพื้นที่ในการสร้างฝายและวิเคราะห์ผลจากการสร้างฝายด้วย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงเป็นฝ่ายสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างฝาย

ผลลัพธ์ที่ตำบลป่าตึงได้รับจากโครงการนี้ คือฝายในป่าบนดอยจระเข้ที่สร้างโดยน้ำแรงของประชาชน อันมีฐานจากความรู้ที่ได้รับจากองค์กรเครือข่ายของโครงการตั้งที่กล่าวถึงไปแล้ว ฝายนี้สามารถรับน้ำได้ในปริมาณมาก สามารถชะลอความรุนแรงของน้ำป่าช่วงฤดูฝนลง และสามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ประโยชน์ด้านต่างๆ ทั้งการประปาภูเขา การดับไฟป่าที่มักจะมีเกิดขึ้นช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายนของทุกปี และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำในชุมชน

ส่วนผลกระทบเชิงบวกจากโครงการนี้ คือการที่ระบบนิเวศและสภาพของป่าบนดอยจระเข้ได้รับการฟื้นฟู และชุมชนต่างๆ ในตำบลป่าตึงมีน้ำใช้เพียงพอ จากความสำเร็จดังกล่าวส่งผลให้คนในชุมชนรู้สึกหวงแหนและรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของผืนป่า และเกิดความสามัคคีในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองต่อไป

ภาพบรรยากาศการก่อสร้างฝายมีชีวิต

โครงการป้องกันไฟฟ้าและปัญหาหมอกควัน ณ ดอยจระเข้

โครงการป้องกันไฟฟ้าและปัญหาหมอกควัน ณ ดอยจระเข้ มีที่มาจากปัญหาไฟฟ้าและวิกฤติหมอกควันบริเวณตำบลป่าตึงที่มักเกิดขึ้นช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายนของทุกปี โดยมีสาเหตุมาจากสภาพภูมิประเทศ การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกของประชาชนบนดอย และหมอกควันจากประเทศเพื่อนบ้าน ปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตำบลป่าตึงและคุณภาพของสิ่งแวดล้อมโดยตรง

เหตุการณ์ที่ถือเป็นจุดแตกหักให้เกิดโครงการนี้ คือการเกิดไฟป่าครั้งใหญ่บนดอยจระเข้เมื่อเดือนเมษายน 2562 ที่สร้างความเสียหายเป็นบริเวณกว้างกว่าทุกครั้ง กินอาณาเขตเกือบถึงเขตที่อยู่อาศัยของประชาชน และใช้เวลานานกว่าจะควบคุมเพลิงเอาไว้ได้

ภาพเหตุการณ์ไฟป่าครั้งใหญ่บนดอยจระเข้ เมื่อเดือนเมษายน 2562

หลังเหตุการณ์ดังกล่าว หน่วยงานรัฐ เอกชน และผู้นำชุมชนได้ประชุมถอดบทเรียนร่วมกัน เพื่อหาทางฟื้นฟูป่าไม้ สร้างความชุ่มชื้นคืนสู่ผืนป่า และวางแนวทางไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีก

ความปรารถนาดังกล่าว ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงริเริ่มโครงการป้องกันไฟป่าและปัญหาหมอกควัน ณ ดอยจระเข้ นี้ขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยองค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินโครงการ และประสานหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมดำเนินโครงการในฐานะเครือข่าย ประกอบด้วย อำเภอแม่จัน สถานีตำรวจภูธรแม่จัน ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจ กรมทหารพรานที่ 31 สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 15 (เชียงราย) สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 2 (เชียงราย) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่จัน สำนักงานท้องถิ่นอำเภอแม่จัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแม่จัน ผู้นำท้องที่ในตำบลป่าตึง และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยเครือข่ายดังกล่าวทำหน้าที่วางแผนการทำงาน และเป็นกำลังสำคัญในการควบคุมไฟป่า

กระบวนการทำงานของโครงการนี้ประกอบด้วย การทำให้ประชาชนตระหนักถึงผลกระทบของไฟป่าและหมอกควัน และการตั้งศูนย์เฝ้าระวังไฟป่า โดยการจัดเวรยามการทำแนวป้องกันไฟโดยอาสาสมัคร ผู้นำชุมชน และประชาชนแต่ละพื้นที่ และการตั้งซุ่มอุปกรณ์ควบคุมไฟ

ภาพบรรยากาศการระดมบุคลากรในการจัดการไฟป่า

โครงการนี้ดำเนินการต่อเนื่องถึงปี พ.ศ. 2564 ผลลัพธ์ที่ได้คือ อัตราการเกิดวิกฤติไฟป่าลดลง สามารถควบคุมและจำกัดพื้นที่เกิดไฟป่าบนดอยจระเข้ได้ จนทำให้ตำบลป่าตึงกลายเป็นพื้นที่ที่เกิดไฟป่าน้อยที่สุดในจังหวัดเชียงราย